

останало датиране в древната хронология може да се свърже с нашето летоброене чрез преки или косвени синхронизми с римските дати“ [72], с. 77. С други думи, римската хронология и история са „гръбначният стълб“ на възприетата днес глобална хронология и история. Затова по-нататък ще обърнем особено внимание на римската история.

2. КАЛИГЕР, ПЕТАВИУС, ДРУГИ ЦЪРКОВНИ ХРОНОЛОЗИ. СЪЗДАВАНЕ НА СЪВРЕМЕННАТА ВЕРСИЯ ЗА ХРОНОЛОГИЯТА НА ДРЕВНОСТТА ПРЕЗ XVI–XVII В. ОТ Н.Е.

Рис. 1.1. Портрет на хронолога Йосиф Скалигер. Надпис под изображението в [35]: „Портрет на Жозеф-Жюст Скалигер (1540–1609), изтъкнат филолог и критик от XVI–XVII в. Гравюра от книгата Йохан Мерсиус. Атина Батавия, с. 167“. Взет е от [35], ил. 8.

Хронологията на древната и средновековната история в сегашния ѝ вид, е създадена и до голяма степен е завършена в серия фундаментални трудове от XVI–XVII в., която започва с трудовете на ЙОСИФ КАЛИГЕР (1540–1609) (Iosephus Iustus Scaliger) – „основоположник на съвременната хронология като наука“ [72], с. 82. Така го нарича съвременният хронолог Е. Бикерман. Средновековният портрет на Й. Скалигер е на рис. 1.1. Това е гравюра от книгата на Йохан Мерсиус, вж. [35], с. 25.

Основните трудове на Скалигер по хронология са:

1. Scaliger I. Opus novum de ementatione temporum. Lutetiac. Paris, 1583, [1387]

2. Scaliger I. Thesaurum temporum. 1606, [1387]

Хронологът ДИОНИСИЙ ПЕТАВИУС (ПЕТАВИЙ) (1583–1652) завършва работата на Й. Скалигер. Най-известен е трудът му Petavius D. De doctrina temporum. Paris, 1627, [1337]. На рис. 1.2, рис. 1.3, рис. 1.4